

Aysel Özcan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

26.9.2013

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Avunmak

Hayallerim karaya vurdu
Güneşi tutuldu sevgimin
Ve sen simsiyah oldun
Zümrütleri kıskandıran
yeşilinde gözlerinin
Yarına dair ne bir ışık
Ne bir kıpırtı
Önce sesin gelmez oldu,
Sonra yüreğin koptu benden
Bir sisli hayal,
Bir derin yalnızlık
Ve çok uzaklardan tanıdık
Bir isim kaldı bana
Unutmaksa unuttum
Unutulmaksa çoktan unutuldun
Sorarsan halin nedir diye
Ben kendimi böyle avuttum

Aysel Özcan

Belki

...

Her Şeyi kaybediyorum
Birer birer...

Sen kaybettiklerimin
En baŐındasın...

Belki de ben, hayatı,
Yeniden kazanıyorum gidiŐinle

...

Aysel Özcan

Bir İhtimal

Kırgın değilim sana, kızgın hiç değil
Birazcık sitem var kalbimde
O da sana değil, kadere
Deli bir sevda var içimde
Yer yer çiçek açıyorum,
Bir kuş olup dünyayı dolaşıyorum
Derken hava kararıyor bir fırtına
Olup kopuyorum ve düşüyorum
Yağmur olup yüreğine
Her anını onu düşünerek geçirdiğin bir günün ardından
O da beni düşündü mü hiç
Dediğin oldu mu?
Uykuya yenik düşmeden,
Bugün birazcık daha seni düşünmek belki de
Yıkılan umutlarıma bir kaçını daha eklemek için
Ayaktayım hala
En çok neye üzülüyorum biliyor musun?
Bir şans diyorum bir şans olamaz mıydı?
Söz geçirilebilseydi eğer yüreğe
İnan yakmazdım canımı bile bile
Senin en çok bir bebeğin ki kadar temiz
Ve masum yüzünü sevdim
Kalbindeki sızıyı sezdim
Gözlerinden kalbime akan yaşlarını silme istedim
Seni hep sevdim,
Seni hep yalnız sevdim
Seni yalnız severken, hep senin gelmeni bekledim.
Ben sevdiğilerimi hep yitirdim
Ya da hep beni sevmeyenleri sevdim.
Seni ise sevdiğimce yitirdim
Ve inanmayacaksın belki ama yitirdikçe daha çok sevdim
Bulduğum her fırsatta hep en uzağına kaçtım
Ama yanılmışım, kendimi her vurduğumda
Yalnız ve siyah akşamların kollarına
Bir baktım ki sen bütün varlığıyla kalbimde ve kalbimde
Olduğun kadar yanımdasın.
Delik -deşik uykulardan sensiz ama
senli siyah sabahlara uyandım
Sevdiğin insana uzaktan bakmanın, kalbinin
derinliklerinden gelen duyguları saklamanın
ve elimi uzatıp dokunabilecekken bir o kadar uzak olmanın
ağırlığını bilemezsin.
Seni sevdim, seni seviyorum ve
Seni seveceğim
İçimden atamadığım, dilimden düşüremediğim
Ve gözümünden sakındığımsın.
Sen erişilmezim, sen vazgeçilmezim ve sen en sevdiğimsin
Sen dünüm, bugünüm ve sen yarınımsın
Sen canım, aşım, suyum ve yağmurumsun
Sen yirmi yıllık umudum, bir dünyalık huzurumsun
Sen dört mevsimim, üçyüzaltmışbeş günüksün
Sen yaşadığım en güzel Aşk,

Yaşattığım en büyük umutsun
Mutluluksun gözümde,
Hüzünsün yüreğimde ve duasın dilimde
Bir ömürsün ömrümde
En acıyan yanımsın ve en çok kanayan yaram vekanayan
Yaram kadar ilacımsın
Sen yaşadığım en güzel çağsın
Sen heyecanım, sen durgunluğumsun

Sen en çok sevdiğim ve sen hiç sevilmediğimsin

Hiçbir ihtimale ve bütün dualara karşı

Aysel Özcan

Bölüşüm

Hepimize yetecek kadar

Hava,
Güneş,
Toprak
ve
Su

Vardı oysa,

Biz bölüşmeyi beceremeyip, vurduk birbirimizi.

Aysel Özcan

Buğu

...
Yorgun düşlerim düşlemekten
Olmayacak bir rüyayı,
Bana yadigar kalan anılarımla
Kol kola girdik yürüyoruz uzun uzun
Üzerine bastığımız yaprakları geçmiş güz
Bizi de götürür peşi sıra zemheri ayazına
Her gidiş başka bir hüzne gebedir ya aslında;
Senin ki başka

...
Yeni yeni yaralar keşfettim
Avuç içi sıcaklığında,
Heyecanlı bekleyişlerden geçtim
Islak notalı şarkı resmi geçitlerinin
Her s' inde pek de resmi olmayan
Bir kendimi tutamayışla
Gözyaşlarına boyadım,
Benim bekleyişlerimi,
Senin gelmeyişlerine bağlayan geceleri
ve sonrası derin ve sessiz bir boşluk

...
İzninle sevgilim
Ben biraz sonra uyumalıyım
Çoğalan geceye ağır gelen yalnızlığıma
Senli düşler almalıyım,...

Aysel Özcan

Çömlek ustası

Çömlek ustalarını takdir ettim hep,
Yoğurup kilden toprağı düşleriyle,
Yürütmek istedikleri çocukları gibi,
Ellerinden tutup
Emekle su verdiler kuru topraklarına
Var etme işi onlara bırakılsaydı, bizi yeniden yaratsaydılar
Gepetto maharetiyle ancak bir farkla;
Tanrı'nın düştüğü yanılgıya düşmeden...
Bu kez Habil'le Kabil'in adadığı kurbanları sevgiyle kabul eden
Kıskançlığın zehirli tohumlarını içimize ekmeden
Olacağından değil ama olmasını arzuladığımdan
Bu idealist dileğim.

Aysel Özcan

Değişim

Yurdumda gençler kan revan direnirken,
Zalim, mazluma efelenirken,
Küçük bir azınlık kapitalizm canavarını kendi sofrası için
Terbiye ederken,
Çiçekli satırlar dökülmek istiyor kalemimden;
Şusamışlığımı en iyi onlar anlatabilecekmiş gibi
Bir hisse kapılmış düşüncem,
Herakleitos'un yıkandığı nehirde yazıyorum bugün,
Bir kez daha varlığından henüz emin olamadığım
Tanrı'ya dua etmekte benliğim
Her şey hareket halinde bir devinmede
Ve an ben an değişmekteyken
Tek sabit değişimken,
Neden anlamıyor erk sahipleri?
Yine çıkmadı çiçekli tek bir cümle cebimden
Denizin dibinden, gökyüzünün en üst katına dek
Kim var kim yok duysun çığlığımı
Birleşsin ellerimiz...
Değişim başlasın, sarsın gezegeni ve evreni
Ruhun tekamülü tamamlanmadan.

Aysel Özcan

Doğru, Yanlış

Çoktan seçmeli bir hayatta
Hep, yanlış şıkka koyduğum bir çarpıymışsın
İçini doldurmamız öğütlenir bize
Optik okuyucu, şaşmasın diye.
Ben içini de doldurmuştum oysa
Tüm aşk halinin,
Yanlış bunun neresinde?
Neresinden tutsam eksildi,
Bitmesin diye başlamadığım
Her zerresine üzgün gözyaşım,
Bir pişmanlık filizlenir şimdi düşüncemin
En ücra kıtasında

Aysel Özcan

Duydum

...

Gölgeler düşerken,
Kıvrılan sokaklar boyu
Akşamüstüne,
Gitmeler düşmüş yollara
Peşlerinde yorgun valizler
Valizler içinde
Yalnızlık yorgunu bedenleri
Gözleri,
Düş görmekten yorulmuş
Göz kapakları
Nisan yağmurlarını bitiremeyen bulutlar gibi
Dökmeye hazır, hızla biriktirdiklerini

Ay doğarken dört yanı karanlık
Ekinler üzerine,
Gecenin sessizliği gerekti belli ki,
Duydum!

Ben sağdaki kalbimin atışını duydum.
Uzaklık kavramının tükendiği andı o an

...

Aysel Özcan

Duygu Yokluğu

Cümleler yok, kelimeler var sadece
Ama yetiyorlar kanımın çekilmeye
yüztutmuşluğunu anlatmaya
Bu duygu yokluğunda
Yüzleri okurdum eskiden,
Şimdiyse heceliyorum,
Heceliyorum ki, idrak ettiğim yürekler
Koparıp gitmesin diye beni benden yine
Ben O'na aşkıttım
Ta ki açtığı yaraların kapanıp da,
İzlerinin hiçbir zamanda silinmeyeceğini
Öğreninceye dek
Şimdi aşka aşığım
Acısam da, incinsem de
Yaralarımın izleri
Anılarımı oluşturuyor artık
Anladım ki, bir kalbin en iyi dostu
Kendi ruhudur
Ve anladım ki ufuklar, uçurumlara mahkumdur.

Aysel Özcan

Düşümde

Kırk ikinci yağmurları bunlar,
Islanmak yetmez uslanmak da gerek sevgili
Bir vedaya hapsedilmiş nice güzel duygu taşıdım
Adının karşılığıydı sevgi tanımım
Gidişine sessiz kalışımın en anlamlı yanıydı yaşadıklarım
Şimdi küçük bir çocuk ısıklık çalıyor içimde

...

“Güzel günler göreceğiz çocuklar”

Aysel Özcan

Gece

En yakın şafağa kaç saatimiz var dedim
Öptü, soru işaretli gözlerimi
Ve kapadı yavaşça elleriyle
Nefesi, titreyen mum alevini yaladı
Rüzgar gibi...
ve kulağıma bir ömür gibi gelen
Şu cümleyi fısıldadı
Sözcükleri uyutalım tenlerimizde,
Zaman sonsuzluk kadar uzasın içimizde.

Aysel Özcan

Gidememek

Varoluşumu bir yara gibi
Taşıyorum göğsümde
Neydi engel bu yarayı iyi etmeye,
Alıp kendimi gitmeye
Düşünmekteyim epeydir
Bir engerek, can çekişirken yine de
Hayatta kalma arzusu ile debelenmez mi?
O ki yeryüzünün en muzdarip
Canlılarından biri oysa...
Paradokslar yağmur gibi yağınca,
Tuhafliklardan bir dünya kurdum kendime
Hoş görün,
Ben kutsadığınız bir Tanrıça değilim,
Tanrıça da değilim,
Ay doğuyor, güneş batıyor su seviyesi sıfır değil
Denizler gökyüzünde,
Sabahları yıldız topluyorum bahçeden
Gölgeler gece olunca başka güzel
Bir dizi iç geçirme her dünyada yaşanır
Benim dünyamda da var,
Ben bir yaşam için sizinleyim,
Siz de kendi dünyanızı yaratın,
Yaşam, bedeninizi terk etmeden.

Aysel Özcan

Güzelleme

Mor menekşe duruşlum
Sevgi sarhoşluğum
Önce dalgalanıp
Sonra sende durulduğum
Canım, aşım suyum
Hepsi senden geçiyormuş
Gülen yüzümün gamzesi
Kalbimin tek sevgisi
Ve hayatımın her hecesi
İnan sen diyor en sevdiğim
Yalnızca sen
Elimden uçtuktan sonra
İçime koyduğum değilsin
Ruhumun, kalbimin en içindeyken
Çekip gidensin
Hiç hesapsız kavgasız yalnız kalmak
Adına da olsa, uçsuz bucaksız sevdiğimsin
Göz yaşlarımı yağmurla sakladığım,
Yaralarımı sevginle dağladığım,
Hüzünlerime sahte sevinçler eklediğim
Ve merhaba deyip, elveda diyemediğimsin.

...
Şeni yalnız severken, hep gelmeni bekledim.

Aysel Özcan

Hayatlar

Hayatlar gördüm,
Kazanılmadığı gibi,
Kolayca harcanmış.

Hayatlar gördüm,
Bir armağan gibi gözden sakınılmış.

Ve hayatlar gördüm,
Bir dilek, bir minnet adına
Başkalarına adanmış.

Aysel Özcan

İçimiz Birer Mezarlık

Sözcükleri yasaklı
Bir ülkenin başkentinde çarpıyor kalbim
Gülüşlerini kanla silen, hoyrat bir elin gölgesi altında
Ezilirken bir defa daha düşleri
Yere düşen fidan bedeninin içine girdim
Son nefesini vermeden önceki andan
Çok eskilere gittim
Nehirlerden, dağlardan, düz ovalardan geçtim
Topladığı çiçeklerin kokusu sarmış ellerini
Uzun uzun tuttum
Kendi dilinde ona sevgimi sundum
Bir bedende iki kişiyiz şimdi,
Onun acısı çökecek sevenlerinin içine
Bense, bir masumun ölüsünü
daha taşıyacağım içimde,
Onur ile yaşamak için ölmenin gerekmeyeceği
Bir ülkeye, bir çağa göç etmek arzusu içinde
Kıvraniyor ruhumun içinde bedenim.

Aysel Özcan

Martılar

Her sevgi bir yemin,
Her yemin bir günahmış...
Kaç kez tövbe ettim,
Kaç kez bozdum yeminimi
Beni bir sen anlardın,
Bir de martılar
Onlar kaderine yenik düştü,
...
Ően aşkı mağlup ettin.

Aysel Özcan

Öfke Seli

Göz yaşlarım da sana karşı
O kadar istememe rağmen
Akıp sel olmalarını,
Onlar bile istemedi sana feda olmayı.

Aysel Özcan

Sevi

...

Eğilip öpsem
minik gagasından

serçe yüreğinin,

...
Korkma,

tutmaya çalışmam

avuğlarımda

Özgürlük senin;
Uğruna,

durmadan
kanat çırpıtığın

tek yaşam iklimin

Hırsız seviler,
biçimsiz özlemler
büyütür müyüm

hiç sana?

...
Benim ki
bir düş-eş'le
selamlaşmaya

sevinme hali
yalnızca,

...
Yırtık ruhlarımıza
birer parça yama

olma umudu belki

en fazla.

...

Aysel Özcan

Shakespeare'ye

Havaya dağılan toz zerrecikleri
Siz gidin sevgilim gelsin
Bana hasta iken o baksın,
Ellerin ne sıcaktı,
Tut yeniden ellerimi
Bana nefesinle ılık bir rüzgar estir
Okyanusu görmem ama,
Teninin ıslaklığında yüzebilirim
Ağırlığın beni örtsün,
Gözlerim kapalıyken tek duyabildiğim
Teninin kokusu olsun
Dudaklarım dudaklarının esaretinde,
Böyle kalabilirim ömrümce
Güçlü kollarınsa beni hapseden
Nasıl şikayet edebilirim ki bu halimden
Başını göğsüme gömüp,
Dilediğince uyuyabilirsin
Saçlarını okşarken, ılık yaşlarının
Vücudumdan süzülüşü beni sana daha çok bağlıyor
Hiç güneş doğmasa ve biz seninle sonsuza kadar böyle
Tek vücut/tek ruh kalabilsek
Ah tatlı sevgilim, bu özlem beni çok yoruyor
Daha sıcaklığın üstümdeyken,
Bu düşünce beni ürpertiyor

Aysel Özcan

Sitem

Geçen zamanlara soruyorum seni,
Bugünlere değil.
Resimlerin dindiriyor özlemimi,
Sesin değil.
Güzel kuşun güzelliği geride kaldı,
Baharını alıp götürdü yabancılar.
Kalplerimize çengelli iğne ile tutturulmuş özlemler,
Bir köşesi hep kanar.
Ne kadar zor da olsa anılarla yaşamak,
ve böyle yaşamaya alışmak,
Yaşıyorum canım, yaşıyorum.

Aysel Özcan

Sivas yangınına - Koray ve Menekşe anısına

...
Öndokuz yıldır bir kalpte iki yangın
Sönmedi sönmeyecek
Bugün bir avuç daha kor oldu yüreği
Paylaştı içinde iki yavrusuna
kasteden hainlerin yaktığının
Zamandan silinmesini
Şivas'ta zamanın aşındıramadığı,
İki çocuk ağlar bugün
Minicik elleri saz tutan Koray,
Abasına sarılıp ağlar.
Kısacık ömründe şımartamadığı çocukluğunun,
Güzel günlerine koşar.
Boyundan büyük sazının telleri yanar
Hainlerin utanması kalmamış yüzlerinizden akar
Sefaletin en ihtişamlısı
Ateş damlar kaleminizden,
Müebbet zulümlere mahkum edersiniz
Yıllar yılı yanan, ama yine de
Ölmeyen adamları, kadınları
Ömründen hayat çaldığınız
Küçük çocukları, anneleri, babaları, eşleri..
Sizin hiçe saydığınız, içimize ektiğiniz
Nefret tohumları günbegün büyümekte,
Kök salmakta ruhumuzun toprağında..
Bir ateş kibritle alev almaz yalnızca
Soğuk duruşma salonlarının
Asırlık utanca mahkum ettiğiniz tutanaklarınız da
Yetebildi pek ala...

Aysel Özcan

SoN

Her Şey kusursuz olsun diyeydi bu telaŐ
Yedi milyarlık yalnızlığımı bir beden olsun eksiltmeden
Oturdum önce gölün kıyısında saatlerce
Ne zaman girdi suya ruhum, ne kadar kaldı orada hatırlamıyorum
Birbiri ardına, üstüne, arasına dört koldan gelen,
beni bir kareden diğerine, bir sestem ötekine
ışık hızıyla geçiren düşünceler duygular kentinden
Biraz ürkek, çokça mutsuz çıktı şimdi benliğim kıyıya,
Sensizlik değil bu defa beni parçalayan
Saçlarıma taktığım tel tokalar, sayfalarımı tutan ataçlar gibi
Nesneler gerek dağılan, uçuşan savrulan cümlelerimi,
benliğimi toparlamaya...

Belki de yeniden rastlarım bir sahafta, biraz nem, biraz eski
Biraz sen kokan zamanlarıma
Ama dur,...Sensizlik değildi bu defa dayanan kapıma

İnce, küçük, çelimsiz fakat derin bir sitemdi sadece.
Ama keskindi ve yetti fazlasıyla küpünü kırmaya

Beni soysan şimdi, baksan elbiselerden çıkan ıslak bedenime
Ete kemiğe bürünmüş bir gurur kalır ellerinde benden geriye.
Oysa ne büyük kasırgaları atlatmıştı bu gemi,
Őaşırtıcı değil mi böylesi...
Ölsün bu defa da böyle olsun (eski) sevgi'li

Aysel Özcan

Susku

Susmanın alfabetesi yok,
İstedğim her cümleyi ekleyebilirim
Senin sustuğun boşluklara...
Ya da ben de susabilirim
Sen yeniden ses verinceye dek harflere...
Rüzgar varlık gösteriyordu epeydir
Sabahları ve geceleri
Sonbahar geldi dünyaya,
Ağaçlar sarı elbiselerini giymeye başladı
Okullar açılacak,
Yaza veda edeceğiz yanık tenlerimizle
Ben yine özleyeceğim,
Kanımı donduran kışın ortasında,
Kapımı açık bırakıp uyumayı, Bir mevsimden diğerine geçerken
Yaşayan ölümlüler, sen nasıl olacaksın?
Aklının gezdiği sokaklar,
Evler, satırlar ne kokacak,
Ne yeyip ne içiyorsun
Ayakların hala sıcak mı
Her zaman olduğu gibi?
ve
Yine dinliyor musun o güzel ezgileri
Bilemeyeceğim...
Düşüncemin sana vuran kıyıları yorgun,
Yine de beni terk etmeyen
Bir yanını getiriyorlar her gel-gitte bana...
Varlığından daha azına razı olamazdım,
Sen gidince, ben ardından
Aylarca bakıp, hatta bekleyip kalamazdım gibi gelirdi...
Halen buradayım,
Birlikte geçirdiğimiz zamanın içinde akıyorum
Bazen, sahibinin ölümünü içinde
Hisseden bir köpek kadar zavallı
Bazen, kayıp kıtanın anahtarı eline
Bırakılmış bir kaşif kadar mutlu...
Kalan zamanda kendi vaktimi arşınıyorum...
Bir gün yeniden merhaba diyecek misin?
Ben kendi evimde olacak mıyım?
Hepsi belirsiz, fakat umut her zaman gerekli.

Aysel Özcan

Şairin Ölümü

Şairler ölünce şiirleri de ölür mü?
Yoksa hep sonsuzluk kipiyle mi yazılır sevgi'li-ye şiirler? ...

Aysel Özcan

Temmuz

İzi kalır sıcaklığının,
Ellerimden çekilen ellerinden geriye
Gözümü her kırpış ve çevirişimde başka bir noktaya
Bakışlarımın içinde birer gizli özne gibi `of'lar kalır
Bizden bize kurulan her cümlede,
Bir cinayete suç ortaklığı eden,
Sanıklığımız kalır.
Ne şafak söktüren güneşler, ne içilen yeminler
Ne de yıkanılan sular aklar, bu taammüden sevmelerin
İlla istemelerin kirini,
Bizden geriye öykünölmüş aşklar kalır
Zaman sakla benim için zulanda
Her gün, bir gün daha sevmek için seni,
An'ları ve gemileri yakmaya meyilli bir Neron
Uyanır ruhumda
Bizden geriye, boşalan kadehlerin, içimizi doldurduğu
Tutkulu iki melankolik kalır
Hep bugünden alacaklı, yarınlara borçlu

Aysel Özcan

Teşekkür

Ağıtlardan kalan acılar yankılanır kulağımda
Kızıla kesen, buz kesen soğukluğu
ve hiç edişi damıtırım kalbimde
Ankaların diyarından bir mucize ile
gelir kalır bende varlığın,
Onu sarmaya mecali kalmaz da kollarımın,
Düşlerim avutur kederini kardelenlerin
Bir çiğ damlası kadar ani ve pervasız bulur
Seni sevme cüretini kendinde küçük
Yaralı, güvecin kalbim
Gel diyesi var, kal demeye variyeti yok.
Milatlık aşklarının en kanlı sonlarından
Gebe kalan akıl çelikliğiyle
Bir kahramanın uzanan elini geri çevirmek
İstememe acı arasında sıkışır soluğu..
Belli belirsiz 'ben de'lerle ses bulur cümleleri
Bu bir rüyaysa uyanmak istemez
Asırlık uykusundan ruhum, gerçekse en hakiki
Gerçeğe yürümek ister seninle...

Aysel Özcan

Tutku

...

Bitti sandığım şey,
Her türlü yokluk,
Tövbeler, yeminler,
Yeni başlangıçlar,
Hepsi seninle yeniden
Anlam değiştirdi, işte bu
Tutkunun nefes alıp veriyim;
Gözlerin, gözlerime değdiğinde anladım,...
Bana öyle bakma,
Aynı anda, seni hem yeniden doğurabilir,
Hem de son nefesin olabilirim,

...

Aysel Özcan

Umut

...

Posta kutumda, üstünde
Senin ismin
Yazılı mektuplar
Olsun istiyordum
Göremeyişime üzüldüğüm
zamanlarda yağmurlar yağardı...
Ben biriktirdim o suları,
Şimdi bir denizim oldu
Şana yazdığım şiirleri
Kağıttan kayık yapıp
Yüzdürürüm sularında...
Sana varır mı bilmiyorum
Ben önce yağmur,
Sonra mektup,
Sonra kayık yaptım yüreğimi
Onlar ulaşamasa da belki sen gelirsin bana
Bir umut hepsi, bin gidişe merhem
Bakarsın olur sevgili

...

Aysel Özcan

Varlık, Yokluk

Sende ben varsam
En gerçek
Kanıttır bu maddeye
Kalem şiir şiir dökülüyorsa
Beyaz kağıtlara,
Sen, bende yaşıyorsun demektir
Yolum yolunu kesmez de,
Yıllar aşar kanatlı harflerim
Sahi nedir yaşam ve ölüm?
Yaşam, sadece nefes alıp veriş mi
Ciğerlerimizin
Ya ölüm, toprak altında kalışı mı
Bedenlerin?
Öyleyse, savrulup durduğumuz
Keşmekeşte, efsunlu zaman celladından çalarak,
Ruhumuzdan damıttığımız meyvelerimiz mi ölümsüzlük
Serzenişlerimiz sessiz, nefessiz birer çığlık kuşanıyor
Bir yaşamı harcamak uğruna,
Sonsuzluğu seçtiğimiz yanımız sükutta.
Yine de öp dudaklarımı sevgilim,
Teneffüs saatlerine ihtiyacı var sevilerimin...

Aysel Özcan

Veda

Hüznü kaldırdım
Tozlu bir rafa,
Ben bugün,
Sevdayı bırakıyorum
Bir ucunda ayrılık,
Bir ucunda ölüm olan yolu
Gidip gelmeyi bırakıyorum

Zihnimdeki kargaşayı,
Dilimdeki hezeyanı
Gönlümdeki kara sevdayı
Ben bugün,
'Bizi' umut etmeyi bırakıyorum.

Aysel Özcan

Yeni

Her şeyi temize çekiyorum seninle
Baştan aşağı beyaza boyuyorum
Bu düzeni bozuk dünyanın kararmış
İklim kuşaklarını
Gözümün daldığı her yere resmini çiziyorum
Bir yalnızlığın yaralarını seninle sarıyorum
Göz yaşlarımı siliyorum gülüşünle
Ve bayram ediyorum seni her gördüğümde
Üşütmüyor ayrılıklar, yağan karlar
İçimi ısıtıyorum seninle
Günler, geceler geçiyor, mevsimle değişiyor
Sevgin hiç geçmiyor, mevsimim hep bahar
Kış hiç gelmiyor
Sözcüklere döküyorum seni
Kalbimden taşıyıp, düşlerimle şekillendiriyorum
Bazen bir şarkı olup takılıyorsun dilime
Seni yavaş yavaş, seni sessizce
Seni neşeyle seviyorum
Aslında ben kendimi bitiriyorum
Ne gurur, ne kibir ne de huzur
Beni terk ettiğin yalnızlığın içinde
Var edip yeniden seni, yaşıyorum hayalinle
Yüzümden her dökülen gülücük
Gerçekte bir yalanın izdüşümü
Kaçmak isterdim gözlerinden, kaçtım da
Bütün yolların sana çıktığını unutarak, kimi zaman da
Bilerek yenildim sevgine
İçim titriyor, bir düğümsün boğazımda
Bir hayat bitiyor, bir sevgi can çekişiyor ellerinde
Yüreğinde sevgime sahip çıkacak cesaretin yoksa
Bir daha yüzüme öyle çocuk, öyle sevgili sakın, bakma...

Aysel Özcan

Yüretimde

Sahipsiz yağmurların,
Şarı son baharların
Ötesinden geldim...
Yıllanmış şarapların buruk bir tat
bıraktığı yüretimde,
Eskimemiş sevdalar,
Yaşanmamış hayatlar
Sakladım sana.

Aysel Özcan